

[Per Møller.]

en nem adgang til de talrige institutioner, som under alle omstændigheder vil forblive i København, og det vil give studenter og lærere en nær og naturlig kontakt med hovedstadens administrative, sociale, kulturelle og folkelige liv.

Det er også værd at bemærke, at Amager har fået plads i helt nye perspektiver, efter at egnplanlægningen i den senere tid er blevet mere, som det er sagt, øresundsorienteret, hvor den tidligere vendte ryggen til Øresund og rettede blikket mod vest.

Der er således en del argumenter for at give Vestamager en fair chance, og jeg håber, at ministeren vil sætte al kraft ind på at sikre en hurtig, en grundig og en fordomsfri klarlægning af de to muligheder, vi her står over for.

Det er universitetsopgaverne øst for Store-Bælt, der trænger sig mest på, men det er naturligt, at man allerede nu gør sig tanker om de to nye universitetscentre, vi med tiden skal have i Jylland. At Ålborg her kommer i betragtning, er særdeles velbegrunderet. Med hensyn til universitetet i det sydlige Jylland er der i venstres gruppe delte meninger om, hvorvidt man bør vælge Esbjerg-Ribe eller Haderslev. Vi har imidlertid ment, at der er såpas lang tid til virkeliggørelse af denne plan, at det kan være forsvarligt at udskyde afgørelsen om den præcise lokalisering.

Som allerede nævnt markerer dette forslag et nyt stort skridt fremad mod en vældig udbygning af den højere uddannelse. På den baggrund melder det krav sig, at man snarest muligt får fastlagt de reformer, der skal skabe strukturen på universitetet og læreanstalterne. Man må sikre, at de vældige summer, der bevilges, anvendes på den mest effektive måde, og man må sikre, at undervisningen er tidssvarende og effektiv, så de studerendes tid udnyttes bedst muligt. Endelig må man stræbe efter at få et godt arbejdsmæssigt og videnskabeligt klima på universitetet og læreanstalterne. Der må ved konstruktive skridt dæmmes op

for tilløb til anarki, og i denne sammenhæng er det vigtigt, at man ændrer på tidligere tiders skarpe skillelinje mellem lærere og studerende, mellem dem, som har myndighed, og dem, som er underlagt myndighed. Den opgave, der her melder sig, løses kun ved en rigtig blanding af smidighed og fasthed; ved åbenhed over for rimelige ønsker samt ved trofasthed over for bevarelsesværdige akademiske traditioner. Det er af helt afgørende betydning, at opgaven løses hurtigt og rigtigt.

Grethe Philip: Det har længe været åbenbart for alle, at Københavns universitet må aflastes ved oprettelse af et nyt universitet øst for Store-Bælt. Selv om der hersker meget forskellig opfattelse af, hvad der er den optimale størrelse for et universitet, så er der vist her i Danmark enighed om, at vi ikke ønsker at få et mammutuniversitet, og som sådant ville vi føle et universitet, der skulle omfatte de ca. 40.000 studenter, vi må regne med at få som universitetsstuderende øst for Store-Bælt inden for en overskuelig fremtid.

Situationen på Københavns universitet er allerede nu helt uholdbar, for ikke at sige utålelig, og forholdene vil blive endnu værre i de nærmeste år. Den bedste hjælp, vi kan yde Københavns universitet og dets studerende, vil være en meget hurtig opbygning af det næste sjællandske universitet. En placering i Roskildeområdet, som foreslået af ministeren, kan jeg og mit parti give min tilslutning. Her er et bycenter i stærk vækst, et stort opland og gode transportforbindelser både til store dele af Sjælland og til København. De gode togforbindelser til København vil bl. a. betyde meget for rekrutteringen af lærerkræfter, der er af så afgørende betydning for en hurtig opbygning, og vil desuden lette adgangen til at benytte biblioteker, samlinger o. lign. i København. Jeg forstår det sådan, at der ikke stiles imod et fuldt udbygget universitet, men i hvert fald i første omgang mod undervisning inden for enkelte fakulteter.